

DE POENITENTIA ADAMI.

fedi potius Virum aliquem, qui Jehovah ipse est, in cujus honorem & aeternam memoriam filium meum & humani generis primogenitum Kain h. e. *Jehovah est possessio mea*, appellatum volo. Sic *Schmidius*. Cujus sententiae cum Magno & Incomparabili nostro *Calovio* in *Bibliis Illustratis* ad h. l. & nos accedimus.

Fidem Adami quarto, colligimus ex sacrificiis Filiorum Adami Gen. IV. 3. seqq. Unde enim sacrificiorum doctrina illis innotuit? an ex rationis lumine? ita quidem Jesuitae & cum primis *Job. Georgius Herberus* Argentoratensis, quem dignis modis excepit *B. Dorſchhaus* in *Mys. Missae* cap. I. contrariumque invictis adseruit argumentis. Ergo ex revelatione, quae vel immediata vel mediata mediante Adamo facta fuit. Posteriores ipsi defendunt Pontificii Doctores. Vide *Pererium* Commentar. in Genes. Lib. VII. de Cain & Abel pag. 245. defendit sana ratio, quis enim ad hanc summe noxiam & exitialem ignorantiam damnaret Adamum? Neque argumentum procedit, nullibi legitur sacrificasse Adamum, ergo sacrificia ignoravit, aut sacrificiis Deum non reconciliavit, namque sacrificiorum Isaaci ne verbo quidem mentionem sacrae literae injiciunt. Ergo Isaacus non sacrificavit. Ergo sacrificiorum ignoravit doctrinam? Adami sacrificia sic describunt Talmudistae (fidem autem suam quoad facti circumstantias ipsi liberent) in tractatu *Avoth* cap. I. verba ex versione *B. Scheidii* ita se habent: *Dixit primus homo, Ve mibi, quia peccavi, Deus Opt. Max. tenebris involvit mundum. Ipse enim nesciebat, hanc esse mundi consuetudinem (quod vesperi sol occideret & nox fieret.) Matutino autem tempore, ut vidit mundum iterum versus ortum lumen praeberere, magna leticia perfusus est. Stetit & edificavit altaria, & obtulit bovem, cujus*